

Arrest

nr. 222 940 van 20 juni 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 26 november 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 november 2018 tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 9 november 2018 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) de verzoekende partij een inreisverbod van 8 jaar op te leggen.

1.2. Dit is de bestreden beslissing, en ze is als volgt gemotiveerd:

“INREISVERBOD

Aan de Heer, die verklaart te heten<1>:

Naam: O. voornaam: M. geboortedatum: (...)1970
geboorteplaats; Kamiahli nationaliteit: Syrië (Arabische Rep.)
In voorkomend geval, ALIAS:

wordt een inreisverbod voor 8 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich neer toe te begeven. De beslissing tot verwijdering van 09.11.2018 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone Kempen Noord Oosten werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestigingen de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een Inreisverbod omdat:

- 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;
- 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

risico op onderduiken

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming of een verblijfsaanvraag valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere aliassen: O. M., geboren 01.02.1972, Syrië; E. Z. M., geboren 01.02.1970, Syrië; M. U., geboren 01.01.1970, Turkije; F. M., geboren 01.02.1972, Libanon. Er beslaat dan ook een risico op onderduiken.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene werd op 05.01.2017 door de correctionele rechtbank van Hasselt veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 02.10.2018 dat hem betekend werd. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

7° Betrokkene heeft tijdens zijn ondervraging met dat punt, verborgen dat hij zijn vingerafdrukken heeft gegeven in een andere lidstaat na een verzoek tot Internationale bescherming te hebben ingediend. Betrokkene verklaarde op 03.09.2013 tijdens zijn asielgehoord dat hij nooit eerder in Europa is geweest en dat zijn vingerafdrukken nooit eerder werden genomen.

Echter dactyloscopisch onderzoek leidde tot treffers In Het kader van Eurodac vastgesteld ten gevolge van de vergelijking van de vingerafdrukken van de verzoeker met de krachtens artikel 9 van Verordening 603/2013 verzamelde vingerafdrukken. De treffers tonen aan dat de betrokkene Internationale bescherming vroeg in Nederland op 12.10.2005.

9° Terwijl hij In verband met dit punt ondervraagd werd, heeft de betrokkene verborgen dat hij vroeger reeds een verzoek op internationale bescherming heeft ingediend In een andere lidstaat.

Betrokkene verklaarde op 03.09.2013 tijdens zijn asielgehoord dat hij nooit eerder in Europa is geweest en dat zijn vingerafdrukken nooit eerder werden genomen. Echter dactyloscopisch onderzoek leidde tot

treffers in het kader van Eurodac vastgesteld ten gevolge van de vergelijking van de vingerafdrukken van de verzoeker met de krachtens artikel 9 van Verordening 603/2013 verzamelde vingerafdrukken, De treffer* tonen aan dat de betrokkene internationale bescherming vroeg in Nederland op 12.10.2005.

Op 05.01.2017 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 2 Jaar door de rechtbank van Hasselt voor diefstal met geweld.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten 02.10.2018 dat hem betekend werd. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Acht jaar

Overeenkomstig artikel 74/11, §1, vierde lid van de Wet 15/12/1980:

X Gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van acht jaar, omdat de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Op 05.01.2017 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 2 jaar door de rechtbank van Hasselt voor diefstal met geweld.

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene werd gehoord op 23.08.2018 door de verbindingsambtenaar DVZ en weigerde alle medewerking. Betrokkene werd gehoord op 09.11.2018 door de politiezone Kempen Noord Oosten weigert mee te werken. Betrokkene verklaart wel geen familie in België te hebben.

Uit het administratief dossier komt naar voor dat betrokkene medische problemen kent Uit de medische stukken blijkt dat betrokkene een behandeling volgt en dat hij hiervoor medicatie neemt, echter dit levert geen problemen voor betrokkene voor een opname in een gesloten centrum, om te reizen, terug te keren naar Zijn herkomstland of betreffende de beschikbaarheid van zijn medicatie in zijn herkomstland.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat een duurzame relatie of kinderen heeft In België heeft Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Een schendig van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op Illegale wijze In België te verblijven en om de openbare orde zeer ernstig te verstoren.

Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een Inreisverbod van 8 jaar proportioneel.”

2. Rechtspleging

De verzoekende partij heeft op 24 januari 2019 een synthesememorie ingediend.

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet, “doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft”.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 74/11 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), en van de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partij licht haar enig middel als volgt toe:

"11.1. Enig Middel

Schending van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet Schending van de materiële motiveringsplicht

11.1.1. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken, hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier.

Artikel 74/11, §1 Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Art. 74/11. § 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

[2 De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien

1 ° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden;

2° de onderdaan van een derde land een huwelijk, een partnerschap of een adoptie uitsluitend heeft aangegaan om toegelaten te worden tot verblijf of om zijn recht op verblijf in het Rijk te behouden.]2

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid."

In casu stelt de verzoekende partij zich op het standpunt dat de thans bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht schendt, omdat zij ten onrechte stelt dat verzoekende partij thans nog een bedreiging zou vormen voor de openbare orde.

Verzoekende partij betwist niet dat zij veroordeeld werd in op 5 januari 2017, maar heeft haar gevangenisstraffen als het ware 'uitgezeten'.

11.1.2. Het is niet zo dat verzoekende partij thans nog gevangenisstraffen moet 'uitzitten'.

Verzoekende partij was een gevaar voor de openbare orde vooraleer zij haar gevangenisstraf opgelegd kreeg.

*Verwerende partij heeft bij het opleggen van het inreisverbod kennelijk één van de basisprincipes van het strafrecht uit het oog verloren, met name de preventieve functie van een gevangenisstraf (cf. C. VAN DEN WYNGAERT, *Strafrecht en Strafprocesrecht*, 2009, Antwerpen, Maklu, P-17):*

"Bijzondere preventie

De bijzondere preventie slaat op het effect van de straf t.a.v. de delinquent op wie ze wordt toegepast: de straf zal aan de delinquent leren geen nieuwe misdrijven meer te plegen en zal zodoende een preventieve werking hebben. Negatief bekeken beperkt de bijzondere preventie zich in de zin tot de loutere incapacitatie van de delinquent Het doel hiervan is de maatschappij te beschermen, door het eenvoudige feit van de delinquent uit de maatschappij te verwijderen. Positief gesteld impliceert deze zienswijze dat men de straf gaat aanwenden als een middel om hem terug in de maatschappij in te schakelen, m.n. de resocialisering."

De rechtspraak waar de verwerende partij in haar nota met opmerkingen verwijst is niet dienstig: zij heeft immers geen uitstaans met het inreisverbod dat op dat moment nog niet bestond!

11.1.3. Verzoekende partij stelt zich thans dan ook op het standpunt dat het feit dat zij haar straf heeft uitgezeten, nl. de tijd die de strafrechter nodig achtte om te voorkomen dat zij nieuwe inbreuken op de openbare orde te plegen, tevens impliceert dat zij thans geen gevaar voor de openbare orde meer vormt.

Bovendien heeft verzoekende partij ernstige medische problemen. Zij lijdt aan paranoïde schizofrenie en niet aangeboren hersenletsel. Zij is hiervoor in behandeling bij de heer (...), psycholoog, psychotherapeut, (stuk 3)

De toestand van verzoekende partij is bijzonder ernstig. Zij heeft dagelijks verschillende medicaties nodig en een goede opvolging van haar aandoeningen. De toestand van verzoekende partij is dermate ernstig dat haar een verlenging van opvang werd toegestaan t.e.m. 21 maart 2019.

Op het moment dat het inreisverbod genomen werd, stond nog niet vast waarheen de verzoekende partij zou uitgewezen worden (later werd bepaald dat het "Turkije" zou zijn). De verwerende partij ontkent de ernst van de medische problemen niet, doch meent dat uit het administratieve dossier voldoende blijkt dat deze kunnen worden opgevolgd in het land van herkomst'. Hoe kan dat nu als het land van herkomst niet vaststaat...? Dergelijke motivering kan niet deugdelijk zijn!

Verwerende partij heeft ervoor gekozen een inreisverbod van 8 (!) jaar op te leggen. Niets belette haar om een verbod van kortere duur op te leggen.

11.1.4. Bovendien, artikel 74/11, §1, vierde lid stelt dat een inreisverbod van meer dan vijf jaar opgelegd kan worden, indien een onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Artikel 74/11 voorziet immers maar in de mogelijkheid voor de verwerende partij om een inreisverbod op te leggen en geenszins in een verplichting voor verwerende partij om dit effectief (en ten allen tijde) te doen.

Door louter te verwijzen naar deze wettelijke mogelijkheid verduidelijkt de verwerende partij dan ook geenszins waarom zij een dergelijke maatregel met een dergelijke ernstige impact (inreisverbod van 8 jaar!) meent te moeten nemen.

De motivering die het zeer lange inreisverbod zou moeten schragen is geenszins draagkrachtig. Er kan niet anders dan worden vastgesteld dat de opgelegde duur van 8 jaar manifest onredelijk is in het licht van de aangehaalde feiten.

De verwerende partij moet immers - bij het bepalen van de duur van het inreisverbod een - evenredigheidstoets in acht nemen. Dit betekent dat de duur van een inreisverbod moet worden bepaald aan de hand van de relevante omstandigheden van het geval. Bovendien moet de duur van het inreisverbod evenredig zijn aan het doel of de reden tot oplegging ervan. In casu is dit manifest niet gebeurd.

11.1.5. De thans bestreden beslissing houdt immers een bijzonder ernstige maatregel in, waarvan de impact op het leven van verzoekende partij moeilijk kan overschat worden. In die zin meent verzoekende partij dan ook dat het thans opgelegde inreisverbod artikel 74/11, §1, vierde lid en de materiële motiveringsverplichting."

3.2. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Bij het beoordelen van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De verzoekende partij stelt in haar enig middel dat de verwerende partij volgens haar ten onrechte stelt dat zij thans nog een bedreiging zou vormen voor de openbare orde. De verzoekende partij betwist niet dat zij veroordeeld werd op 5 januari 2017, maar heeft haar gevangenisstraffen 'uitgezeten'. Het is niet

zo dat zij thans nog gevangenisstraffen moet 'uitzitten'. Volgens de verzoekende partij heeft de verwerende partij bij het opleggen van het inreisverbod kennelijk één van de basisprincipes van het strafrecht uit het oog verloren, met name de preventieve functie van een gevangenisstraf. Het feit dat zij haar straf heeft uitgezeten impliceert volgens de verzoekende partij ook dat zij nu geen gevaar voor de openbare orde meer vormt.

De verzoekende partij verwijst verder naar haar medische problematiek. Zij stelt dat de verwerende partij de ernst van de medische problemen niet ontkent, maar meent dat uit het administratief dossier voldoende blijkt dat deze kunnen worden opgevolgd in het 'land van herkomst'. Op het moment van de bestreden beslissing stond het land waarnaar de verzoekende partij zou worden teruggeleid echter niet vast en dit maakt volgens de verzoekende partij dan ook geen deugdelijke motivering uit.

De verzoekende partij stelt verder dat de verwerende partij ervoor gekozen heeft om een inreisverbod van 8 jaar op te leggen. Niets belette haar volgens de verzoekende partij om een verbod van kortere duur op te leggen. Door louter te verwijzen naar deze wettelijke mogelijkheid verduidelijkt de verwerende partij volgens de verzoekende partij dan ook geenszins waarom zij een dergelijke maatregel met een dergelijke ernstige impact meent te moeten nemen. Er kan volgens de verzoekende partij niet anders dan worden vastgesteld dat de opgelegde duur van 8 jaar manifest onredelijk is in het licht van de aangehaalde feiten. De verwerende partij moet volgens de verzoekende partij bij het bepalen van de duur van het inreisverbod een evenredigheidstoets in acht nemen. Dit betekent volgens de verzoekende partij dat de duur van een inreisverbod moet worden bepaald aan de hand van de relevante omstandigheden van het geval. Bovendien moet de duur van het inreisverbod evenredig zijn aan het doel of de reden tot oplegging ervan. In casu is dit volgens de verzoekende partij manifest niet gebeurd.

De Raad merkt op dat de bestreden beslissing vooreerst gegrond is op artikel 74/11 van de vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1

De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien:

1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.

2° de onderdaan van een derde land een huwelijk, een partnerschap of een adoptie uitsluitend heeft aangegaan om toegelaten te worden tot verblijf of om zijn recht op verblijf in het Rijk te behouden.

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

§ 2

De minister of zijn gemachtigde onthoudt zich er van een inreisverbod op te leggen wanneer hij het verblijf van de onderdaan van een derde land overeenkomstig artikel 61/3, § 3, of 61/4, § 2 beëindigt, onverminderd § 1, tweede lid, 2°, op voorwaarde dat hij geen bedreiging vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid.

De minister of zijn gemachtigde kan zich onthouden van het opleggen van een inreisverbod in individuele gevallen, omwille van humanitaire redenen.

§ 3

Het inreisverbod treedt in werking de dag waarop de beslissing met betrekking tot het inreisverbod wordt betekend.

Het inreisverbod kan niet ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4.”

Artikel 74/11, § 1, vierde lid bepaalt dus dat de beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid. Op deze grond legde de verwerende partij in casu de verzoekende partij een inreisverbod van acht jaar op.

De verzoekende partij lijkt in haar enig middel te insinueren dat de verwerende partij enkel op grond van de veroordeling van de verzoekende partij oordeelde dat zij een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid. Dit is echter niet het geval. De verwerende partij heeft

verschillende motieven opgenomen in de bestreden beslissing waaruit zij afleidt dat de verzoekende partij een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid. De verwerende partij verwijst inderdaad naar de veroordeling van 2 jaar door de rechtbank van Hasselt voor diefstal met geweld, maar wijst ook op het gewelddadige karakter van deze feiten en de ernst ervan. Verder wijst de verwerende partij er ook op dat de verzoekende partij alle medewerking weigerde tijdens het gehoor van 23 augustus 2018, en dat zij weigerde mee te werken tijdens het gehoor van 9 november 2018. Ten slotte vermeldt de verwerende partij dat de verzoekende partij niet getwijfeld heeft om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Omwille van al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole, en het handhaven van de openbare orde acht de verwerende partij een inreisverbod van acht jaar proportioneel. De Raad merkt verder op dat de verwerende partij in de bestreden beslissing er verder ook nog op wijst dat de verzoekende partij in het kader van de asielpprocedure valse of misleidende informatie heeft gebruikt of valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd. Zij wijst er onder meer op dat de verzoekende partij verschillende aliases heeft gebruikt, dat zij niet heeft meegewerkt met de overheden, en dat zij geen gevolg heeft gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 2 oktober 2018. Door te stellen dat de verwijzing naar haar veroordeling volgens haar niet volstaat om een inreisverbod van acht jaar te verantwoorden maakt de verzoekende partij dan ook niet aannemelijk dat de verwerende partij in casu op kennelijk onredelijke wijze heeft besloten een inreisverbod van acht jaar op te leggen.

De motieven van de bestreden beslissing die betrekking hebben op de medische toestand van de verzoekende partij zijn in casu overtollige motieven, in die zin dat de al dan niet kennelijke onredelijkheid ervan niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Het inreisverbod op zich zorgt er immers niet voor dat de verzoekende partij moet terugkeren naar haar land van herkomst en zij haar medische behandeling daar moet voortzetten. Dit is het gevolg van het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) dat de verzoekende partij op 9 november 2018 werd afgegeven. De verzoekende partij stelde bij uiterst dringende noodzakelijkheid een schorsingsberoep in tegen dit bevel, maar bij arrest nr. 214 636 van 28 december 2018 werd dit beroep door de Raad verworpen. Het beroep tot nietigverklaring tegen dit bevel werd eveneens verworpen bij arrest nr. 219 591 van 9 april 2019. Bovendien blijkt uit het verslag van vertrek dat de verzoekende partij op 14 januari 2019 werd gerepatrieerd naar Turkije. Zij brengt in de huidige procedure geen enkel concreet element bij waaruit zou blijken dat zij in Turkije de voor haar noodzakelijke medische behandeling niet krijgt of kan krijgen. Ook ter terechtzitting brengt de verzoekende partij zelfs geen begin van bewijs daaromtrent bij.

Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de verzoekende partij de schending van de door haar opgeworpen bepalingen en beginselen niet aannemelijk heeft gemaakt, noch heeft zij aannemelijk gemaakt dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting twintig juni tweeduizend negentien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU